

[Aksel Larsen.]

medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har jo også i Aktuelt i søndags begået en artikel om liberalt centrum, som han kalder en udfordring til venstre og de konservative. Her lyser han det ny parti i kuld og køn og siger, at det har meget store fremtidsudsigter, og det begrundes han med, at som liberalt centrum har formuleret sin politik, skal det nok komme til at gøre sig gældende, for dets politik er jo sådan udformet, at den ikke er fuldt ud dækket af noget andet parti.

Ja, det er så rigtigt, som det er sagt. Liberalt centrums politik er, som det fremgår af dets programmerklæring, ikke dækket af noget andet parti. For partistifterne gik jo ud med et finmasket skovlvåd og trawlede alle andre partiers programmer igennem for at finde de ting, der gjorde et godt indtryk, og skrev det sammen i deres program, så der ikke er nogen af os, der kan være med i den konkurrence. Måske må jeg have lov til at sige, at jeg synes, at Jyllands-Posten gav en ganske god karakteristik af dette program og denne politik ved at sige, at der kun mangler én eneste ting, ellers er det der alt sammen og passende ubestemt — der mangler en stillingtagen til synden. Men hvis det skulle med, ville det jo sikkert, for at det kunne passe med de øvrige formuleringer, blive formuleret sådan: liberalt centrum er på det nærmeste imod synd. (*Munterhed*). Hvis det kan give et parti indflydelse, mener jeg ikke, det ser så godt ud for dansk politik.

Jeg har jo en anden mening end det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) om perspektivet for liberalt centrum. Men de er nu engang kommet her, og skal jeg give et råd, må det være, at så længe liberalt centrum er her i folketinget med en folketingsgruppe på 2 medlemmer, vil jeg tilråde dem at følge Fritz Jürgensens anvisninger og ride langt ud fra hinanden, så man kan se, de er et helt regiment, medens de endnu er herinde. (*Munterhed*). Men det ændrer jo ikke det forhold, at socialdemokratiet må se på, om det vil bevare regeringsmagten eller tabe den til de borgerlige partier. Det er klart for mig, at der findes ingen vej frem ved at fortsætte den hidtidige politik med eftergivenhed og imødekom-

menhed over for den borgerlige politikskrav.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at SF nu fra sin kongres har rullet den røde løber ud for socialdemokratiet. Ja, hvis det ærede medlem vil lægge vægt på farven, er det måske ikke så helt galt, men det er jo et spørgsmål, hvorledes socialdemokratiet vil forholde sig til denne farve, om det vil forholde sig som den omtalte spanske tyr, eller om det vil foretrække en anden farve. Hidtil har det jo uægtelig foretrukket sådan forskellige blakkede borgerlige farver, når det skulle vælge, hvilken løber det ville betrede, og om det så vil satse på, at det i fremtiden kan skride frem ad liberalt centrums skotskterkede løber, det ved jeg ikke.

Jeg ved blot, at hvis ikke socialdemokratiet ændrer kurs i spørgsmålet om, hvorvidt de private investeringer skal styres af samfundet, eller hvorvidt man ensidigt skal bruge de offentlige investeringer som regulator, og hvis ikke socialdemokratiet ændrer kurs med hensyn til skattepolitikken og en hel række andre spørgsmål, kan det kun nå at sprede yderligere mismod blandt sine tilhængere. Det er muligt at det derved kan tilskøde os nogle af sine vælgere, men det gør jo ikke det hele bedre, hvis socialdemokratiet samtidig går tilbage. Jeg tror, at hvis socialdemokratiet ændrer kurs, vil den politiske udvikling i befolkningen også ændres, og så vil man blive garderet imod, at et vælgerflertal senere kan åbne op for en borgerlig regering.

Iver Poulsen: Den højtærede statsminister indledte sin åbningstale med en omtale af virkningerne for Danmarks vedkommende af den almindelige velstandsbølge, der takket være det store tekniske og industrielle opsving, der er sket siden slutningen af 50'erne og til i dag, er gået hen over den vestlige verden, og som har betydet, at vi i disse år har oplevet de bedst tænkelige muligheder for reel velstandsstigning og økonomisk konsolidering, og det var trist at høre statsministeren sammenfatte vor økonomiske situation i dag i et betydeligt underskud på betalingsbalancen, stigende priser og høj rente, altså en hastig inflation.

Statsministeren har i de senere år ikke så sjældent sagt, at vi måtte lære at leve